



Una coral, dues directores

La història. Catterick Garrison, base militar anglesa, 2010. Un colla de mullers de militars destinats a l'Afganistan decideixen organitzar una coral per tal de superar la seva inadaptació i l'angoixa per la sort dels marits.

Les formes. 'La mejor película del año para sentirse bien', resa l'eslògan publicitari de '¡Que suene la música!'. Quant a que sigui la millor pel·li de la temporada, ja és molt aventurar. El que sí que va a missa és que aquest melodrama canor et fa sentir bo. És a dir, pot provocar-te alguns que altres somriures còmplices i alguna que altra furtiva llagrimeta. És la fórmula fulletonesca que els ianquis de Hollywood en diuen una 'fe-

el-good movie'. Tot va bé si acaba bé, que avisava Shakespeare. Basant-se en fets reals, les guionistes Rachel Tunnard i Rosanne Flynn acoblen un relat sentimental a l'entorn d'un grup de dones insatisfetes (allò de ser el descans del guerrer en versió segle XXI). Amb semblant material líric, Peter Cattaneo (Twickenham, Anglaterra, 56 anys) munta un previsible recital interpretatiu a major glòria de la Kristin Scott Thomas, emfàtica coronela i una de les dues directo-

res de la coral (una Carme Valls a lo 'british') enfrontada a la Sharon Horgan, la sergent 'chusquera', que tampoc no és manca dirigint. Dues formes oposades d'entendre la vida (i la música) i que, ves per on, es complementen. Així, '¡Que suene la música!' ('Military Wives', Esposes militars) queda lluny, ben lluny de la trempera natural que va suposar 'Full Monty' (1997). Cattaneo posa el pilot automàtic per insuflar un

pèl de marxa a un melodrama coral del tot previsible i desaprofitat pel que fa als personatges secundaris. Els petits grans drames (la fredor marital, la pèrdua dels éssers estimats, la incomunicació filial, la solitud compartida) tenen una ínfima rellevància temàtica entre assaig i assaig. Mentrestant, una bona

mostra de cinema balsàmic.

El fons. Qui canta els seus mals espanta.

La imatge. La coral femenina al Royal Albert Hall londinenc entonant la cançó retall de cartes 'Wherever You Are' (On sigui que siguis).

La frase. 'Hasta que volvamos a reir', que diu la Kate segons el seu fill. Ara se'n diu resiliència.

La recomanació. Incondicionals dels melodrames benintencionats.

'¡Que suene la música!'

Director: Peter Cattaneo.

Intèrprets: Kristin Scott Thomas, Sharon Horgan, Greg Wise. Regne Unit, 2019. 110'.

JCA Alpicat, Screenbox